

A HANGSZERTANULÁS LEHETSÉGES TRANSZFERHATÁSAI

Buzás Zsuzsa

SZTE BTK Neveléstudományi Doktori Iskola

Kulcsszavak: hangszerjáték, transzferhatás, agykutatás

Az utóbbi évtizedekben a pedagógia, a fejlődéslélektan és az agykutatás terén több vizsgálat foglalkozott a zenei tevékenységek lehetséges fejlesztő hatásaival. A kutatások alapján elmondható, hogy a hangszertanulás hozzájárul a kognitív és motoros készségek, illetve a kreativitás és az intelligencia fejlődéséhez. Az eredmények szerint a zenét tanuló gyerekek tanulmányi átlageredménye magasabb a hangszert nem tanuló társaikénál, mely különbség szignifikáns mértékű (*Rauscher, 2003*).

Az iskolai teljesítmény mellett a zenélő gyerekeknek javul a szociális viselkedésük. A zenei nevelés kimutathatóan hozzájárul az agresszió csökkentéséhez, tapintatosságra, mások elfogadására és odafigyelésére is tanít (*H. G. Bastian, 2001*).

Az agykutatás, kivált a neurobiológia és a neurofiziológia eredményei bizonyítják, hogy az aktív zenélés fejleszti a két agyfélteke közti aktivitást és kapcsolatot. A dallam feldolgozása inkább a jobb, a ritmus feldolgozása pedig inkább a bal agyféltekében történik. Zenélés közben tehát mindkét agyfélteke aktív, ami az agyféltekék optimálisan kiegyensúlyozott együttműködését biztosítja (*Schlaug, 2009*).

A gyerekek életkora, amikor elkezdik a zenei oktatásban való részvételt, láthatóan hatással van a minőségi kognitív változásra, de annak időtartama is döntő. Legalább kétéves részvétel kívánatos a zenei esztétikai fejlesztő oktatásban ahhoz, hogy tartós és észlelhető változás, javulás jöjjön létre (*Rauscher, 2003*).

Előadásomban összegezni szeretném a gyermekek hangszeres képzésének előnyeit bemutató, elsősorban nemzetközi kutatások eredményeit, valamint a kimagaslóan jó eredményeket elérő finn és magyar zeneoktatás néhány jellemzőjét.